

Верховний
Суд

«Спадкові спори: практика Верховного Суду»

Василь Крат,
суддя ВС

07 жовтня 2022 року

Джерела

Трохи про приватне право в судовій практиці (за матеріалами публікацій в соціальній мережі Facebook за 2021 рік) / Редактор та упорядник В. І. Крат. – Київ, 2021. 234 с. URL: <https://t.me/glossema/2>

Крат В. Трохи про сферу дії частини першої статті 523 ЦК України. URL: <https://t.me/glossema/253>. Опубліковано 09.06.2022.

Крат В. У спадкових спорах застосовуються як принципи приватного права, так і принципи, що характерні для права спадкового. URL: <https://supreme.court.gov.ua/supreme/pres-centr/news/1289744/>. Опубліковано 29.06.2022

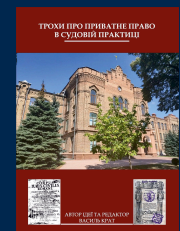
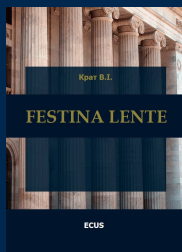
Крат В. Принципи приватного та спадкового права важливі при вирішенні спадкових спорів. URL: <https://supreme.court.gov.ua/supreme/pres-centr/news/1308308/>. Опубліковано 17.08.2022

Крат В. Презентація захист прав кредитора при спадкуванні. URL: <https://t.me/glossema/538>. Опубліковано 16.09.2022.

Судді Верховного Суду розповіли про банкрутство фізичних осіб та захист прав кредитора при спадкуванні. URL: <https://supreme.court.gov.ua/supreme/pres-centr/news/1323944/>. Опубліковано 23.09.2022

Крат В. Трохи про присічні строки. URL: <https://t.me/glossema/567>. Опубліковано 02.10.2022.

Крат В. Інтерв'ю 30.09.2022 інформаційно-аналітичному виданню «Борг.Експерт»: «Мій світогляд ґрунтується на тому, що закон завжди має давати розумні відповіді», – суддя Василь Крат. URL: <https://borgexpert.com/stiahnennia-borhiv/sudova-praktyka/mij-svitohliad-gruntuietsia-na-tomu-shcho-zakon-zavzhdy-maie-davaty-rozumni-vidpovidy-suddia-vasyl-krat>.

1. Принципи спадкового права

Принцип свободи заповіту

Постанова КЦС ВС від 20.07.2022 року у справі № 461/2565/20

За загальним правилом, нотаріальне посвідчення такого правочину як заповіт в Україні здійснюється нотаріусом. Нотаріальне посвідчення заповіту за кордоном покладено на консульські установи та дипломатичні представництва України.

Право на заповіт може бути здійснене протягом всього життя особи і включає в себе як право на складення заповіту або кількох заповітів, так і права на їх зміну чи скасування. Усі наведені правомочності заповідача в сукупності із засобами їх правової охорони та захисту є реалізацією свободи заповіту, яка є принципом спадкового права.

Свобода заповіту охоплює особисте здійснення заповідачем права на заповіт шляхом вільного волевиявлення, яке, будучи належним чином вираженим, піддається правовій охороні і після смерті заповідача. Свобода заповіту як принцип спадкового права включає, серед інших елементів, також необхідність поваги до волі заповідача та обов'язковість її виконання.

Принцип свободи заповіту

Постанова КЦС ВС від 20.07.2022 року у справі № 461/2565/20

Кваліфікація заповіту як нікчемного із мотивів розширеного розуміння вимог до форми і порядку його посвідчення, про які згадується у частині першій статті 1257 ЦК України, **порушить принцип свободи заповіту**. За відсутності дефектів волі та волевиявлення заповідача при складанні і посвідченні заповіту кваліфікація останнього як нікчемного з підстав, що прямо не передбачені ані цією статтею, ані взагалі нормами глави 85 ЦК України, по суті скасовує вільне волевиявлення заповідача без можливості виразити свою волю шляхом складання іншого заповіту у зв'язку з його смертю.

Тільки у разі наявності фізичних вад у заповідача, які позбавляють його можливості прочитати заповіт, посвідчення заповіту відбувається лише при свідках. І саме в цьому разі недотримання такої вимоги щодо порядку посвідчення заповіту відповідно до частини першої статті 1257 ЦК України має наслідком нікчемність заповіту.

Принципи і строки в спадковому праві
Постанова КЦС ВС від 16.06.2021
у справі № 554/4741/19

Строк як часова категорія характеризується не тільки початковим, а й кінцевим моментом.

Для правильного обчислення різних видів строків важливе значення має визначення початок їх перебігу. Перебіг строку починається з наступного дня після відповідної календарної дати або настання події, з якою пов'язано його початок.

Тобто день, в якому безпосередньо мав місце момент початку перебігу строку, при обчисленні останнього не враховується.

Принципи і строки в спадковому праві
Постанова КЦС ВС від 16.06.2021
у справі № 554/4741/19

Положення статті 253 ЦК України поширюються й на інші випадки встановлення початку перебігу строків. Колегія суддів, з урахуванням принципу розумності, враховує, що в окремих положеннях ЦК міститься правило про визначення перебігу строку «від дня» чи «з часу», а не «від наступного дня». Такий прийом законодавчої техніки законодавець застосував, керуючись принципом економії нормативного матеріалу, проте він жодним не змінює загального правила передбаченого в статті 253 ЦК України. **Тому початок перебіг строку для прийняття спадщини починається з наступного дня після відповідної календарної дати, тобто строк для прийняття спадщини має обчислюватись з наступного дня після дня смерті особи або оголошення її померлою.**

При визначенні кінцевого дня строку слід урахувувати, що правила частини п`ятої статті 254 ЦК України поширюються на будь-які сфери цивільно-правового регулювання і стосуються будь-яких суб`єктів цивільних правовідносин. Тому коли останній день строку припадає на вихідний, святковий або інший неробочий день, що визначений відповідно до закону у місці вчинення певної дії, днем закінчення строку є перший за ним робочий день.

2. Загальні категорії спадкового права

Іпотека і спадкування?!

Ухвала ОП КЦС ВС від 23.05.2022 в справі № 570/3891/14

Об`єднана палата вважає за необхідне відступити від висновку щодо застосування норми права у подібних правовідносинах, викладеного у постановах Верховного Суду України: від 17 квітня 2013 року у справі № 6-18цс13, від 03 червня 2015 року у справі № 6-206цс15, та постанові Великої Палати Верховного Суду від 13 березня 2019 року у справі № 520/7281/15-ц (провадження № 14-49цс19) та вказати, що:

«найбільш розумним є тлумачення частини першої статті 523 ЦК України таким чином, що вона регулює випадки заміни боржника при переведенні боргу, реорганізації, оскільки ці випадки правонаступництва допускають можливість отримати від заставодавця (іпотекодавця) попереднє погодження забезпечувати зобов`язання за нового боржника. Як наслідок частина перша статті 523 ЦК України не поширюється на випадки заміни боржника при спадкуванні».

Статут як регулятор спадкових відносин
Постанова ВП ВС від 18.03.2020 по справі № 129/1033/13-ц
(провадження № 14-400цс19)

Статут є актом, в якому закріплені локальні норми матеріального права, що врегульовують відносини, зокрема, стосовно управління юридичною особою, можуть визначати особливості спадкування частки у статутному капіталі (фонді) після смерті учасника (співвласника), а також передбачати порядок набуття спадкоємцем померлого учасника (співвласника) прав на участь у цій юридичній особі та на управління нею.

Значення відкриття спадщини

Постанова ОП КЦС ВС від 24.05.2021 у справі № 671/22/19

Під відкриттям спадщини розуміється настання певних юридичних фактів, зумовлюють виникнення спадкових правовідносин.

При цьому як юридичний факт відкриття спадщини характеризується двома параметрами: (1) часом відкриття; (2) місцем відкриття.

Час відкриття спадщини має важливе значення, оскільки на час відкриття спадщини визначаються, зокрема:

склад спадщини;

коло спадкоємців;

матеріальний закон, який буде застосовуватись до спадкових відносин.

Місце відкриття спадщини
Постанова КЦС ВС від 06.11.2019
у справі № 483/637/16-ц

У випадку, коли місцем відкриття спадщини є територія України, і до складу спадщини включаються права на нерухомість, спадкова справа відкривається компетентним органом (нотаріусом) України, із застосуванням законодавства України, який здійснює оформлення спадкових прав і видачу свідоцтва про право на спадщину на нерухоме майно, яке знаходиться на території України.

А оформлення спадкових прав і видача свідоцтва про право на спадщину на нерухоме майно, яке знаходиться на території РФ здійснюється компетентним органом Російської Федерації, але на підставі і з урахуванням відомостей (коло спадкоємців, які прийняли спадщину, розмір їх часток у спадщині тощо), наявних у спадковій справі, заведеної компетентним органом (нотаріусом) України. Для спадкових правовідносин за правильно визначеним місцем відкриття спадщини не може породжувати правові наслідки факт оформлення спадщини за неправильно визначеним місцем відкриття спадщини.

Усунення від спадкування

Постанова КЦС ВС від 13.07.2022 року у справі № 755/17978/20

Враховуючи визначення суб`єкта кримінального правопорушення, особою, яка може бути усунена судом від права на спадкування внаслідок умисного позбавлення життя спадкодавця чи будь-кого з можливих спадкоємців або вчинення замаху на їхнє життя, є лише фізична особа.

Оскільки фізичні особи володіють певними правами та обов`язками та реалізують їх, вони наділяються цивільною правосуб`єктністю, що складається з цивільної правоздатності та цивільної дієздатності.

Частиною першою статті 25 ЦК України встановлено, що цивільна правоздатність фізичної особи припиняється у момент її смерті.

Оскільки цивільну правоздатність має лише фізична особа, яка є живою, усунути від права на спадкування особу, яка на момент подання відповідного позову вже померла, є неможливим, оскільки її цивільна правоздатність вже припинилась.

Встановлено, що ІНФОРМАЦІЯ_1 ОСОБА_5 помер. ОСОБА_1 звернувся до суду з позовом про усунення ОСОБА_5 від права на спадкування за законом у листопаді 2020 року, тобто після смерті останнього.

Зазначене унеможлиблює вирішення спору шляхом усунення померлого ОСОБА_5 від права на спадкування, внаслідок чого позовні вимоги ОСОБА_1 задоволенню не підлягають.

Смерть і договір довічного утримання

Постанова КЦС ВС від 09.02.2022 у справі № 199/8422/17

 Солідарні (від лат. solidus - цілий, увесь) зобов'язання виникають у випадках, встановлених договором або законом, зокрема, у разі неподільності предмета зобов'язання (стаття 541 ЦК України).

! Законодавець передбачає смерть відчужувача як підставу для припинення договору в тому разі, якщо відчужувач один і на його стороні відсутня множинність осіб. Натомість, у разі смерті одного із співвідчужувачів при їх множинності, з урахуванням принципу розумності, договір довічного утримання (догляду) не припиняється, а відповідно зменшується лише обсяг зобов'язання набувача (співнабувачів).

Сингулярне правонаступництво (стаття 1227 ЦК)

Постанова ОП КЦС ВС від 14.02.2022 в справі № 243/13575/19

Тлумачення статті 1227 ЦК України свідчить, що цією нормою встановлено сингулярне правонаступництво членів сім'ї спадкодавця на отримання належних йому та неотриманих ним за життя грошових сум заробітної плати, пенсії, стипендії, аліментів, інших соціальних виплат. Указані суми включаються до складу спадщини лише у разі відсутності у спадкодавця членів сім'ї чи їх відмови від права на отримання вказаних сум. Специфіка правонаступництва прав на отримання сум заробітної плати, пенсії, стипендії, аліментів, допомог у зв'язку з тимчасовою непрацездатністю, відшкодувань у зв'язку з каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я, інших соціальних виплат обґрунтовується необхідністю: а) створення умов для охорони майнових інтересів членів сім'ї спадкодавця в разі, коли вони не є його спадкоємцями; б) забезпечення можливості реалізації права на одержання членами сім'ї спадкодавця належних йому грошових коштів без дотримання передбаченої ЦК України процедури оформлення спадщини.

Сингулярне правонаступництво (стаття 1227 ЦК)

Постанова ОП КЦС ВС від 14.02.2022 в справі № 243/13575/19

Право на одержання грошових сум заробітної плати, пенсії, стипендії, аліментів, інших соціальних виплат виникає у членів сім'ї спадкодавця внаслідок вказівки закону (стаття 1227 ЦК) та додаткового юридичного факту - смерті спадкодавця. Окрім цього, звичайно, необхідно щоб спадкодавець не реалізував належне йому право на отримання певних сум. Причини, через які ці суми не були отримані, можуть бути різноманітними, але закон не надає їм юридичного значення.

Моментом, з якого виникатимуть права на отримання виплат, буде момент смерті спадкодавця. Законодавець не вказує, що перехід права на отримання цих сум є спадкуванням, а члени сім'ї - спадкоємцями. Це має важливе значення, оскільки дозволяє зробити висновок, що на набуття права на одержання грошових сум відповідно до статті 1227 ЦК України не поширюються норми про спадкування за заповітом або законом, зокрема, щодо усунення від спадкування (стаття 1224), прийняття, строків прийняття та оформлення спадщини, врахування цих сум при визначенні розміру обов'язкової частки (стаття 1241 ЦК), задоволення вимог кредиторів (стаття 1281 ЦК). Відповідно при включенні зазначених прав до складу спадщини їх спадкування має відбуватися за правилами, встановленими для спадкування за заповітом або законом.

3. Спадщина (актив і пасив)

Спадкування прав (стаття 1227 ЦК)

Постанова ОП КЦС ВС від 14.02.2022 в справі № 243/13575/19

Відповідно при включенні зазначених прав до складу спадщини їх спадкування має відбуватися за правилами, встановленими для спадкування за заповітом або законом.

Припинення страхових виплат за життя спадкодавця з підстав, не передбачених законом, та не оскарження дій фонду спадкодавцем не зумовлює припинення вже призначених страхових виплат і не позбавляє його спадкоємців можливості спадкувати право на отримання страхових виплат. Право на такі виплати у спадкодавця зберігається і в розумінні положень статті 1227 ЦК України ці виплати вважаються такими, що належали до виплати спадкодавцю.

У зв'язку з викладеним ОП КЦС вважає за необхідне відступити від висновків, викладених у постановках: від 26 лютого 2020 року у справі № 243/2404/19-ц (провадження № 61-20134св19); від 14 квітня 2020 року у справі № 431/6232/18-ц (провадження № 61-17311св19); від 09 грудня 2020 року у справі № 243/9613/19-ц (провадження № 61-7355св20); від 16 грудня 2020 року у справі № 428/12730/19 (провадження № 61-15863св20), ухвалених Верховним Судом у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного цивільного суду.

Спадування права на відшкодування збитків завданих спадкодавцеві
Постанова КЦС ВС від 17.11.2020
у справі № 662/541/15-ц

При застосуванні буквального тлумачення частини першої статті 1230 ЦК України можливий висновок, що спадкоємці набуватимуть лише право на відшкодування збитків завданих спадкодавцеві у договірних зобов'язаннях. Однак це не в повній мірі відповідало би нормам статей 608, 1218, 1219 ЦК України, та суперечило б принципу справедливості, інакше в нерівному становищі опинялися спадкоємці кредитора-учасника договірнього зобов'язання та спадкоємці кредитора-учасника недоговірнього зобов'язання.

Тому основним критерієм, при включенні таких прав до складу спадщини, повинно бути встановлено чи є право нерозривно пов'язаним із особою кредитора. Додатковим аргументом включення права на відшкодування шкоди у недоговірному зобов'язанні до складу спадщини вказує зміст частини першої статті 1231 ЦК України, у якій передбачено перехід у спадщину обов'язку відшкодувати майнову шкоду у недоговірному зобов'язанні.

Спадкування права на відшкодування моральної шкоди
Постанова КЦС ВС від 13.07.2022 року у справі № 753/15095/17

В цивілістичній доктрині під моральною шкодою розуміються фізичні та душевні страждання, завдані фізичній особі неправомірними рішеннями діями чи бездіяльністю, якими порушуються її особисті немайнові блага або посягають на належне фізичній особі майно, а також приниження честі, гідності та ділової репутації фізичної особи.

По своїй суті право на компенсацію моральної шкоди є особистим, оскільки внаслідок заподіяння моральної шкоди відбувається негативний вплив на особисті немайнові блага фізичної особи. Саме тому у частині третій статті 1230 ЦК передбачено правило, що спадкується право на відшкодування моральної шкоди, яке було присуджено судом спадкодавцеві за його життя. У випадку якщо спадкодавець звернувся до суду з вимогою про компенсацію моральної шкоди й помер на стадії розгляду справи не допускається процесуальне правонаступництво за вимогою про компенсацію моральної шкоди.

Спадування обов'язку відшкодувати майнову шкоду (збитки)
Постанова КЦС ВС від 08.05.2019
у справі № 205/9764/16-ц

Тлумачення частини першої статті 1231 ЦК України свідчить, що законодавець не деталізує того, обов'язки в яких зобов'язаннях переходять в порядку спадкування – договірних чи недоговірних. Власне, відсутні будь-які передумови для обмеження законодавцем переходу в порядку спадкового правонаступництва обов'язку відшкодувати майнову шкоду (збитки) в договірних чи недоговірних зобов'язаннях. Такий висновок підтверджується й системним аналізом випадків використання законодавцем словосполучення «майнова шкода», наприклад, у статтях 22, 623, 1166, 1177 ЦК України.

Які права спадкуються в сфері інтелектуальної власності?!

Постанова КЦС ВС від 08.05.2019 у справі № 646/1750/17

Визначення переліку прав інтелектуальної власності, які підлягають спадкуванню, має здійснюватися із врахуванням положень статей 1218 та 1219 ЦК України. Їх тлумачення, крізь призму наявності майнових та особистих немайнових прав інтелектуальної власності, дозволяє стверджувати, що спадкуватися можуть тільки майнові права.

Як наслідок при визначенні спадкового активу який складається із прав інтелектуальної власності необхідно встановити чи відносяться відповідні права до майнових.

Див. додатково: <https://t.me/glossema/297>

Конструкція спільності прав спадкоємців

Постанова КЦС ВС від 08.05.2019 у справі № 646/1750/17

Тлумачення статті 428 ЦК України свідчить, що в ній передбачено конструкцію спільності прав інтелектуальної власності.

При цьому законодавець не пов'язує спільну належність прав інтелектуальної власності із правовим режим спільної власності, оскільки вона є притаманною для речових відносин.

У тому разі, якщо один із суб'єктів, яким спільно належать певні права інтелектуальної власності, вибуває внаслідок тих чи інших підстав із цих правовідносин (зокрема, внаслідок смерті), то його спадкоємець (спадкоємці) можуть заявляти вимогу про визнання права інтелектуальної власності.

Спадкування права на оспорення

Постанова ВП ВС від 11.09.2019
в справі № 392/1213/17 (провадження № 14-292цс19)

До спадкоємця учасника товариства, у тому числі й колишнього, переходить, зокрема, право на оскарження рішення загальних зборів про виключення спадкодавця із числа учасників товариства, проте корпоративні права лише фактом спадкування ним не набуваються. Аналогічний правовий висновок викладений Великою Палатою Верховного Суду у постанові від 27 лютого 2019 року у справі № 761/27538/17 (провадження № 14-12цс19).

Спадкування права на оспорення документу чи юридичного факту
Постанова КЦС ВС від 07.10.2020
у справі № 450/2286/16-ц (провадження № 61-2032св19)

До спадкоємця в порядку спадкування може переходити право на оспорення документу чи юридичного факту (зокрема, правочину, рішення органу юридичної особи, свідоцтва тощо), яке належало спадкодавцю, та не припинилося до його смерті.

В основі доктрини *venire contra factum proprium* знаходиться принцип добросовісності. Поведінкою, яка суперечить добросовісності та чесній діловій практиці, є, зокрема, поведінка, що не відповідає попереднім заявам або поведінці сторони, за умови, що інша сторона, яка діє собі на шкоду, розумно покладається на них.

Якщо особа, яка має право на оспорення документу (наприклад, свідоцтва про право на спадщину) чи юридичного факту (зокрема, правочину, договору, рішення органу юридичної особи), висловила безпосередньо або своєю поведінкою дала зрозуміти, що не буде реалізовувати своє право на оспорення, то така особа пов'язана своїм рішенням і не вправі його змінити згодом. Спроба особи згодом здійснити право на оспорення суперечитиме попередній поведінці такої особи і має призводити до припинення зазначеного права.

4. Спадкування за заповітом та заповідальні розпорядження

Розпорядження правом на вклад
Постанова КЦС ВС від 10.05.2018
у справі № 497/1870/16-ц

Аналіз положень статті 1228 ЦК України дозволяє зробити висновок, що спадкодавець може розпорядитися правом на вклад двома способами:

- 1) склавши заповіт або
- 2) зробивши відповідне розпорядження банку (фінансовій установі). За умови їх відсутності правонаступництво права на вклад відбувається внаслідок спадкування за законом.

Розпорядження правами в заповіті
Постанова КЦС ВС від 23.05.2018
у справі № 285/1055/16-ц (провадження № 61-21778св18)

Тлумачення частини першої та четвертої статті 1236 ЦК України дозволяє зробити висновок, що заповітом може бути охоплено: (а) ті права і обов'язки, які належать спадкодавцю на момент його складення; не тільки права і обов'язки, які належать спадкодавцю на момент його складення, а й ті, що виникнуть у спадкодавця після складання заповіту.

Заповідач, як власник, може на свій розсуд як набувати права на майно, так і припиняти їх.

Наявність заповіту не обмежує заповідача в тому, щоб майно, вказане в заповіті, продати, подарувати або укласти щодо нього договір довічного утримання тощо.

Конкуренція заповітів

Постанова КЦС ВС від 26.06.2019 по справі № 369/3186/17

При складенні заповідачем декількох заповітів може мати місце їх «конкуренція», оскільки необхідно з'ясувати, який саме заповіт (заповіти) визначає (визначають) спадкоємця (спадкоємців) і/або спадкове майно.

Законодавець для випадку, коли заповідачем складено декілька заповітів, передбачив правила, що повинні враховуватися для того, щоб визначити який саме заповіт (заповіти) визначає (визначають) спадкоємця (спадкоємців) і/або спадкове майно. Такі правила полягають в тому, що:

по-перше, внаслідок складення нового заповіту відбувається втрата чинності попереднім заповітом. Тобто, якщо новий заповіт повністю суперечить попередньому заповіту, то новий заповіт скасовує попередній заповіт і визначення спадкоємця (спадкоємців) і/або спадкового майна відбувається на підставі останнього заповіту;

по-друге, внаслідок складення нового заповіту відбувається часткова втрата чинності попереднім заповітом. Тобто, якщо новий заповіт частково суперечить попередньому заповіту, то новий заповіт тільки частково скасовує попередній заповіт і визначення спадкоємця (спадкоємців) і/або спадкового майна відбувається на підставі двох заповітів.

Конкуренція заповітів

Постанова КЦС ВС від 26.06.2019 по справі № 369/3186/17

Складення нового заповіту, яким зменшено обсяг спадкової маси, порівняно з попереднім, але не змінено спадкоємця, скасовує попередній заповіт у відповідній частині, оскільки спадкодавець визначив спадкоємця тільки щодо частини спадщини.

Місце складення заповіту

Постанова КЦС ВС від 06.07.2022 року у справі № 681/196/20

Місце нотаріального посвідчення та місце вчинення правочину є сутнісно різноплановими категоріями, що виконують різне змістовне навантаження в правовому регулюванні. Перша встановлена для нотаріусів на рівні імперативної публічно-правової норми. У свою чергу, друга закріплена на рівні диспозитивної, яку має можливість змінювати сторона (сторони) правочину.

Правила визначення місця вчинення правочину передбачені статтею 211 є диспозитивними. Місце вчинення правочину встановлюється, за загальним правилом, у правочині стороною (сторонами), і тільки за умови відсутності такої вказівки для його визначення застосовуються положення ЦК України. При цьому воно пов'язується з місцем: вираження волі сторони одностороннього правочину; проживання фізичної або місцезнаходження юридичної особи, яка зробила пропозицію укласти договір.

Місце складення заповіту

Постанова КЦС ВС від 06.07.2022 року у справі № 681/196/20

З огляду на те, що законодавець у диспозитивному порядку урегулював місце вчинення правочину, у цивільному законодавстві йому відводиться незначна роль. Наприклад, порядок видачі, строк дії, припинення та правові наслідки припинення довіреності визначаються правом держави, в якій видана довіреність (стаття 34 Закону України «Про міжнародне приватне право»).

У деяких випадках законодавством вимагається вказівка місця вчинення правочину, зокрема, у заповіті повинно міститися місце його складення.

При викладенні частини першої статті 1247 ЦК України «місце складення» використано поряд із «письмовою формою». У доктрині та судовій практиці під формою правочину розуміється спосіб вираження волі сторони (сторін) та/або його фіксація. Проте розуміння «місця складення заповіту» як певного місця де здійснюється вираження волі спадкодавця, не дозволяє кваліфікувати вказівку на місце як елемент письмової форми;

Місце складення заповіту

Постанова КЦС ВС від 06.07.2022 року у справі № 681/196/20

Під змістом правочину у доктрині та судовій практиці розуміється сукупність умов, викладених у ньому. Аналіз положень книги 6 ЦК України дозволяє стверджувати, що зміст заповіту складає розпорядження заповідача відносно належних йому прав та обов'язків. Тобто розпорядження, як правило, про призначення спадкоємців та розподіл між ними належних спадкодавцю прав та обов'язків. Натомість «місце складення заповіту» сутнісно відмінна від розпоряджень спадкодавця, спрямованих на визначення юридичної долі його прав та обов'язків.

«Місце складення заповіту» не належить до форми та змісту заповіту, а по своїй суті є реквізитом заповіту. Відсутність у заповіті вказівки на місце його складення не має наслідком його недійсність (нікчемність або оспорюваність).

Тлумачення заповіту

Постанова КЦС ВС від 23.02.2022 року у справі № 474/454/18

Аналіз статті 1256 ЦК України свідчить, що:

тлумачення заповіту може здійснюватися як при розгляді власне позовної вимоги про тлумачення змісту заповіту, так і, зокрема, при розгляді позовної вимоги про визначення додаткового строку для прийняття спадщини;

з урахуванням того, що зміст заповіту може містити розпорядження про призначення спадкоємця (спадкоємців) і/або визначення спадкового майна (спадщини), то і тлумачення змісту заповіту може здійснюватися щодо таких розпоряджень заповідача.

Посвідчення заповіту поза межами нотаріального округу
Постанова ВП ВС від 25.05.2021 у справі № 522/9893/17

72. Відтак, якщо нотаріус посвідчив заповіт особи не в межах свого нотаріального округу, це не впливає на форму правочину і не підпадає під ті вимоги про порядок його посвідчення, які містяться в ЦК України та тягнуть нікчемність заповіту відповідно до частини першої статті 1257 ЦК України.

73. Це може бути додатково обґрунтовано такими обставинами.

74. По-перше, у цивільному законодавстві нікчемність правочинів передбачена у випадках, встановлених законом, підстав для чого у наведеній ситуації не вбачається.

75. По-друге, недійсність заповіту з мотивів розширювального розуміння вимог до форми і порядку його посвідчення, про які згадується у частині першій статті 1257 ЦК України, матиме наслідком порушення принципу свободи заповіту.

76. Кваліфікація заповіту як нікчемного з підстав, які не передбачені ані частиною першою статті 1257 ЦК України, ані взагалі нормами глави 85 ЦК України, по суті скасовує це вільне волевиявлення заповідача без можливості виразити свою волю шляхом складання іншого заповіту, оскільки сталася смерть заповідача.

Посвідчення заповіту поза межами нотаріального округу
Постанова ВП ВС від 25.05.2021 у справі № 522/9893/17

85. Посилання на вимоги статті 13-1 Закону України «Про нотаріат», пункту 2 глави 1 Порядку вчинення нотаріальних дій нотаріусом України, затвердженого наказом Міністерства юстиції України від 22 лютого 2012 року № 296/5, є недоречним виходячи з такого.

86. По-перше, наведені нормативно-правові акти не є актами цивільного законодавства у розумінні статті 4, частини першої статті 203 ЦК України.

94. Порушення норм про необхідність додержуватися нотаріусом свого нотаріального округу може тягти відповідальність нотаріуса, передбачену законом, але не тягне нікчемність заповіту, посвідченого з таким порушенням.

95. Адже правове регулювання порядку посвідчення нотаріусом правочинів лежить поза сферою ЦК України і не є матеріальним правом.

96. Законодавство про нотаріат і нотаріальну діяльність не може чинити негативний вплив на матеріальне право - встановлювати підстави нікчемності правочину, якщо саме таких підстав для його нікчемності матеріальне право не містить.

Правові наслідки недійсності заповіту: окремі ремарки в контексті судової практики

[Блог](#)

Правові наслідки недійсності заповіту: окремі ремарки в контексті судової практики

11:57, 2 АПРЕЛЯ 2021

При нікчемності заповіту не може поставати питання про відновлення чинності попереднього заповіту, тому що нікчемний заповіт не скасував його.

<https://sud.ua/ru/news/blog/197794-pravovi-naslidki-nediysnosti-zapovitu-okremi-remarki-v-konteksti-sudovoyi-praktiki>

Чи скасовує нікчемний заповіт попередній заповіт?

Постанова ОП КЦС ВС від 01.03.2021

у справі № 473/1878/19 (провадження № 61-20469сво19)

Тлумачення статті 216 та 1254 ЦК України свідчить, що частина четверта статті 1254 ЦК України стосується тільки тих випадків, за яких новий заповіт визнано недійсним через дефект волі заповідача на підставі статті 225 ЦК України (заповідач у момент вчинення заповіту не усвідомлював значення своїх дій та (або) не міг керувати ними) чи статті 231 ЦК України (заповіт вчинено під впливом насильства), дія попереднього заповіту відновлюється; частина четверта статті 1254 ЦК України розрахована тільки на визначення правових наслідків недійсності оспорюваного заповіту (відповідно до статей 225 і 230 ЦК України) і не регулює впливу нікчемності заповіту на відновлення попереднього заповіту; частина четверта статті 1254 ЦК України не може регулювати правові наслідки нікчемності заповіту, оскільки нікчемний заповіт не породжує будь-який правовий результат.

При нікчемності другого заповіту слід вести мову не про відновлення чинності першого заповіту, а про те, що вчинення наступного нікчемного заповіту, не може скасовувати попередній заповіт; положення частини четвертої статті 1254 ЦК України є виключенням із загального правила про наслідки недійсності правочину, а отже, за аналогією застосовані бути не можуть.

Недійсність заповіту, вчиненого особою, яка не розуміла значення своїх дій та не могла керувати ними
Постанова КЦС ВС від 20.06.2018
у справі № 161/17119/16-ц

Тлумачення статті 225 ЦК України свідчить, що правила цієї статті поширюються на випадки, коли фізична особа хоча і є дієздатною, однак у момент вчинення правочину вона перебувала в такому стані, коли не могла усвідомлювати значення своїх дій та (або) не могла керувати ними (тимчасовий психічний розлад, нервові потрясіння тощо).

Підставою для визнання правочину недійсним на підставі, передбаченій частиною першою статті 225 ЦК України, має бути встановлена судом неспроможність особи в момент вчинення правочину розуміти значення своїх дій та (або) керувати ними.

Встановлення неспроможності особи в момент вчинення заповіту розуміти значення своїх дій та (або) керувати ними такого стану на момент вчинення заповіту відбувається з урахуванням як висновку посмертної судово-психіатричної експертизи, так і інших доказів, що підтверджують чи спростовують доводи про те, що в момент вчинення заповіту особа не розуміла значення своїх дій та не могла керувати ними.

Недійсність заповіту, вчиненого особою, яка не розуміла значення своїх дій та не могла керувати ними
Постанова КЦС ВС від 20.06.2018
у справі № 161/17119/16-ц

З позовом про визнання правочинів недійсними на підставі ст. 225 ЦК України звертається:

(а) або сторона правочину, яка не усвідомлювала значення своїх дій та (або) не могла керувати ними;

(б) або в разі її смерті - інші особи, чиї цивільні права або інтереси порушені. До інших осіб відносяться, зокрема, спадкоємці сторони правочину, яка не усвідомлювала значення своїх дій та (або) не могла керувати ними.

Недійсність заповіту, вчиненого особою, яка не розуміла значення своїх дій
та не могла керувати ними
Постанова КЦС ВС від 08.12.2021 у справі № 752/18370/16-ц

Аналіз статті 225 ЦК України дозволяє зробити висновок, що до інших осіб, чий цивільні права або інтереси порушені, не може належати набувач за договором довічного утримання (догляду) з яким спадкодавець (відчужувач) вчинив цей договір.

Оспорювання спадкоємцем відчужувача договору довічного утримання (догляду) не свідчить про порушення заповітом спадкодавця (відчужувача) цивільних прав або інтересів набувача.

Наслідки несвоєчасної реєстрації заповіту в спадковому реєстрі
Постанова КЦС ВС від 17.11.2021 у справі № 755/8776/18

Тлумачення норм цивільного законодавства свідчить, що несвоєчасне здійснення державної реєстрації посвідченого заповіту в Спадковому реєстрі не зумовлює його нікчемність та не є підставою для оспорюваності заповіту.

5. Спадкування за законом

Трохи про набуття права на спадкування за законом
Telegram: <https://t.me/glossema/292>

**Презентація до лекції:
«Набуття права на спадкування за
законом»**

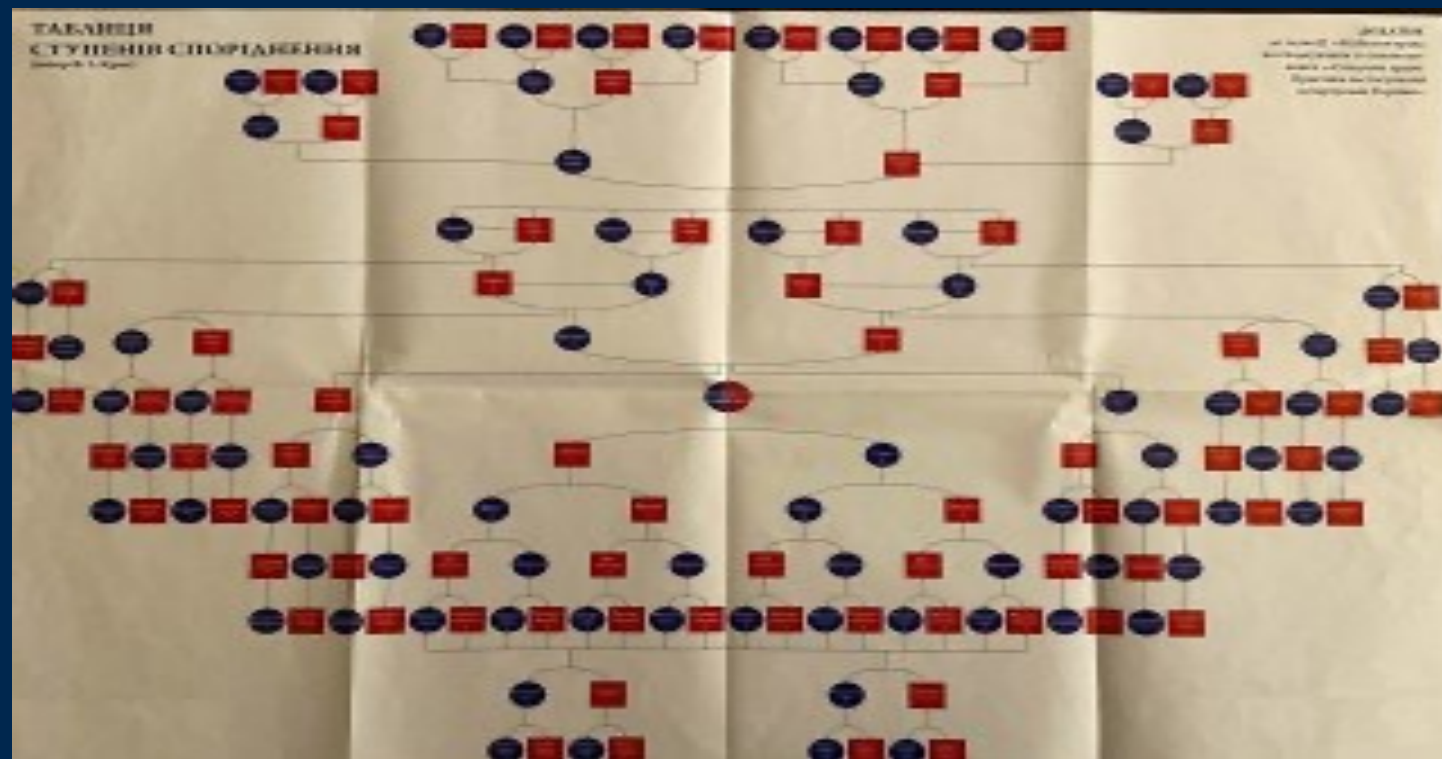
20 липня 2012 року

Василь Крат
Telegram: <https://t.me/glossema>

Таблиця ступенів споріднення

Telegram: <https://t.me/glossema/268>,

<https://t.me/glossema/269>

Сутність спадкування за законом
Постанова КЦС ВС від 20.06.2018
у справі № 643/1216/15-ц

В основі спадкування за законом знаходиться принцип черговості, який полягає у встановленні пріоритету прав одних спадкоємців за законом перед іншими.

Кожна черга - це визначене коло осіб, з урахуванням ступеня їх близькості спадкодавцеві, яке встановлене законом на підставі припущення про те, що спадкодавець залишив би своє майно найближчим родичам, членам сім'ї, утриманцям і (або) іншим родичам до шостого ступеня споріднення.

Сутність спадкування за законом
Постанова КЦС ВС від 20.06.2018
у справі № 643/1216/15-ц

Системне тлумачення положень статей 1258, 1259 та інших положень книги 6 ЦК України дозволяє стверджувати про необхідність розмежовувати такі правові конструкції як «одержання права на спадкування наступною чергою» (частина друга статті 1258 ЦК України) та «зміну суб'єктного складу осіб, які набувають право на спадкування за законом».

«Одержання права на спадкування наступною чергою» (частина друга статті 1258 ЦК України) стосується другої - п'ятої черг і пов'язується із такими негативними юридичними фактами як: відсутність спадкоємців попередньої черги; усунення спадкоємців попередньої черги від права на спадкування; неприйняття спадкоємцями попередньої черги спадщини; відмова від прийняття спадщини.

Сутність спадкування за законом
Постанова КЦС ВС від 20.06.2018
у справі № 643/1216/15-ц

На «зміну суб'єктного склад осіб, які набувають право на спадкування за законом» в межах певної черги впливають так юридичні факти як:
зміна черговості на підставі договору або рішення суду (стаття 1259 ЦК України);
застосування правил про право представлення (стаття 1266 ЦК України);
відмова спадкоємця від прийняття спадщини на користь іншого спадкоємця за законом (частина друга статті 1274 ЦК України);
спадкова трансмісія (стаття 1276 ЦК України);
збереження правового зв'язку при усиновленні (частина третя статті 1260 ЦК України).

Зміна суб'єктного складу осіб, які набувають право на спадкування за законом стосується першої - п'ятої черги.

Юридичні факти необхідні для спадкування за законом
Постанова КЦС ВС від 23.03.2021 у справі № 643/14592/18

Позитивні юридичні факти, тобто ті, які повинні існувати на час відкриття спадщини і можуть зумовлювати, за передбачених в ЦК умов, виникнення права на спадкування за законом.

Аналіз положень глави 68 ЦК України дозволяє стверджувати, що для спадкування за законом мають існувати чітко визначені юридичні факти, що підтверджують наявність: родинних відносин (певний ступінь споріднення зі спадкодавцем); квазіродинних відносин (усиновлення спадкоємця чи спадкодавця); сімейних відносин (шлюб зі спадкодавцем; проживання зі спадкодавцем однією сім'єю не менш як 5 років до часу відкриття спадщини); відносин із утримання (перебування на утриманні спадкодавця спадкоємцем не менш як 5 років до часу відкриття спадщини).

Вплив усиновлення на спадкування за законом

Постанова КЦС ВС від 01.12.2021 у справі № 544/1615/19

Усиновлення є по своїй суті правоприпиняючим та правовстановлюючим юридичним фактом. В сфері спадкового права правоприпиняючий ефект полягає в тому, що з моменту здійснення усиновлення припиняються особисті та майнові права і обов'язки між батьками та особою, яка усиновлена, а також між нею та іншими її родичами за походженням.

Завдяки припиненню правового зв'язку поміж усиновленим і його батьками усиновлений та його нащадки не спадкують за законом після смерті батьків усиновленого, інших його родичів за походженням по висхідній лінії. Батьки усиновленого та інші його родичі за походженням по висхідній лінії не спадкують за законом після смерті усиновленого та його нащадків.

Відповідно правостворюючий ефект зводиться до того, що з моменту усиновлення виникають взаємні особисті немайнові та майнові права і обов'язки між особою, яка усиновлена (а в майбутньому - між її дітьми, внуками), та усиновлювачем і його родичами за походженням.

Вплив усиновлення на спадкування за законом

Постанова КЦС ВС від 01.12.2021 у справі № 544/1615/19

При збереженні правового зв'язку між усиновленим та його батьками відбувається вплив на набуття права на спадкування за законом, який виражається в тому, що:

усиновлений та його нащадки, з одного боку, та усиновлювач і його родичі – з другого, прирівнюються до родичів за походженням. Як наслідок вони спадкують один після одного;

один із батьків (батько чи мати) і його родичі й усиновлений та його нащадки спадкують один після одного;

у разі смерті баби, діда усиновленого він має право на спадкування тільки за правом представлення, за дотримання умов викладених в частині першій статті 1266 ЦК.

Усиновленому не надається права на спадкування в п'яту чергу; після смерті усиновленого його баба, дід спадкують на загальних підставах, тобто в другу чергу; у разі смерті брата, сестри за походженням усиновленого він має право на спадкування як спадкоємець другої черги; за умови смерті усиновленого його брат, сестра за походженням спадкують на загальних підставах, тобто в другу чергу.

Визначення ступеня споріднення
Постанова КЦС ВС від 20.06.2018
у справі № 643/1216/15-ц

Тлумачення абзацу 2 частини першої статті 1265 ЦК України дозволяє зробити висновок, що ступінь споріднення визначається за числом народжень, що віддаляють родича від спадкодавця.

Народження самого спадкодавця не входить до цього числа.

Ступінь є свого роду одиницею вимірювання споріднення поміж родичами за походженням. Він надає можливість встановити «відстань» між спорідненими особами (родичами за походженням).

Причому така «відстань» може характеризувати як більш близьке споріднення, так і віддалене. Як наслідок чим далі біологічно особи знаходяться одна від одної, тим більший порядковий ступінь споріднення їх пов'язує.

Спадування за правом представлення
Постанова КЦС ВС від 20.06.2018
у справі № 643/1216/15-ц

Аналіз статті 1266 ЦК України свідчить, що спадкуванням за правом представлення - це такий порядок набуття права на спадкування за законом при якому спадкоємці п'ятої черги включаються до складу першої, другої чи третьої черги замість спадкоємця внаслідок того, що він помер до відкриття спадщини.

По своїй суті спадкування за правом представлення - це специфічний порядок набуття права на спадкування за законом, і він не є окремою підставою або видом спадкування. У такому разі суб'єктами спадкування за правом представлення будуть певні спадкоємців за законом. Спадкування за правом представлення надає можливість спадкоємцям п'ятої черги за законом переміститися у вищу чергу (першу, другу або третю чергу).

Право на обов'язкову частку
Постанова КЦС ВС від 02.08.2018
у справі № 705/3890/16-ц

Тлумачення статті 1241 ЦК України свідчить, що право на обов'язкову частку – це суб'єктивне майнове право окремих спадкоємців першої черги (стаття 1261 ЦК України) отримати певну частку у спадщині, незалежно від змісту заповіту.

Хоча норми про право на обов'язкову частку розміщені у главі, присвяченій спадкуванню за заповітом, за своєю сутністю право на обов'язкову частку належить до спадкування за законом.

Тобто право на обов'язкову частку існує лише за наявності заповіту. Коло осіб, які мають право на обов'язкову частку у спадщині, визначене статтею 1241 ЦК України, є вичерпним і розширювальному тлумаченню не підлягає.

6. Прийняття та оформлення спадщини

Наслідки пропуску строку для прийняття спадщини
Постанова КЦС ВС від 14.11.2018
у справі № 2-1316/2227/11

Тлумачення частини другій статті 1272 ЦК України що до кола спадкоємців, згода яких вимагається, включаються як спадкоємці, які своєчасно подали заяви про прийняття спадщини, так і спадкоємці, які вважаються такими, що прийняли спадщину відповідно до положень статті 1268 ЦК України. При цьому згода спадкоємців, які прийняли спадщину, повинна бути виражена у письмовій формі.

Безумовний характер прийняття спадщини
Постанова КЦС ВС від 10.05.2018
у справі № 497/1870/16-ц

Тлумачення статті 1268 ЦК України дозволяє стверджувати, що прийняття спадщини має безумовний характер. Це означає, що приймаючи спадщину, спадкоємець не може обумовити правові наслідки цього правочину з настанням певної обставини.

Тому спадкоємець не може обумовити прийняття спадщини прийняттям чи неприйняттям спадщини іншими спадкоємцями; не можна прийняти частину спадщини, а від решти відмовитись; так само не допускається прийняття лише спадкових активів з відмовою від пасивів (боргів) спадкодавця.

Відмова від прийняття спадщини
Постанова КЦС ВС від 14.05.2018
у справі № 296/10637/15-ц

Тлумачення статті 1273 ЦК України свідчить, що відмова від прийняття спадщини може бути здійснена протягом строку, встановленого законом для прийняття спадщини.

Право на відмову від прийняття спадщини існує у спадкоємця лише в межах строку, встановленого для прийняття спадщини, після спливу якого відмова не допускається і продовження (поновлення) якого законом не передбачено.

«Виникнення права на спадщину» & «виникнення права власності на нерухоме майно, що входить до складу спадщини»

Постанова КЦС ВС від 19.06.2019

у справі № 359/11363/15-ц

Законодавець розмежовує поняття «виникнення права на спадщину» та «виникнення права власності на нерухоме майно, що входить до складу спадщини», і пов'язує із виникненням цих майнових прав різні правові наслідки. Виникнення у спадкоємця права на спадщину, яке пов'язується з її прийняттям, як майнового права зумовлює входження права на неї до складу спадщини після смерті спадкоємця, який не одержав свідоцтва про право на спадщину та не здійснив державну реєстрацію права.

7. Захист в спадковому праві

Поділ спадщини

Постанова КЦС ВС від 21.09.2022 у справі № 127/23627/20

Якщо спадкодавець склав заповіт і в ньому не зазначив частки спадкоємців, вони вважаються рівними. Навпаки, якщо заповідач розподілив спадщину між спадкоємцями в нерівних частках, то кожний має право саме на ту частку, яку вказав спадкодавець. За відсутності заповіту частки кожного спадкоємця в спадщині визнаються рівними. Відступ від цього принципу можливий за домовленістю спадкоємців між собою (стаття 1267 ЦК України).

Спадщина належить спадкоємцям, які прийняли її на праві спільної часткової власності (частина четверта статті 355 ЦК України), а тому при її поділі застосовуються правила передбачені в главі 26 ЦК України, які регулюють відносини спільної часткової власності. Якщо згоди про поділ спадщини досягти не вдалося, то поділ провадиться в судовому порядку відповідно до часток, які належать кожному із спадкоємців за законом або за заповітом. Вирішення судового спору щодо поділу спадкового майна не залежить від отримання спадкоємцями свідоцтва про право на спадщину.

Визнання права на частку

Постанова КЦС ВС від 21.09.2022 у справі № 127/23627/20

📌 По своїй суті такий спосіб захисту як визнання права може застосовуватися тільки тоді, коли суб`єктивне цивільне право виникло і якщо це право порушується (оспорюється або не визнається) іншою особою.

📌 Якщо інші спадкоємці оспорюють чи не визнають право на частку спадкоємця, то ефективним є такий спосіб захисту як визнання права на частку спадкоємця.

Порядок пред'явлення вимог кредиторів до спадкоємців боржника
Постанова КЦС ВС від 13.06.2018
у справі № 758/8549/15-ц

Тлумачення статті 1281 ЦК свідчить, що вказана норма не встановлює певного порядку пред'явлення вимог кредиторів. Пред'явлення вимог може відбуватися як безпосередньо спадкоємцю, так і через нотаріуса.

Звернення стягнення на предмети застави & статті 1281 та 1282 ЦК України Постанова ВП ВС від 13.07.2022 року у справі № 645/6151/15-ц

Статтею 1281 ЦК України в редакції, чинній на момент виникнення спірних правовідносин, передбачено, що спадкоємці зобов'язані повідомити кредитора спадкодавця про відкриття спадщини, якщо їм відомо про його борги. Кредиторові спадкодавця належить протягом шести місяців від дня, коли він дізнався або міг дізнатися про відкриття спадщини, пред'явити вимоги до спадкоємців, які прийняли спадщину, незалежно від настання строку вимоги. Якщо кредитор спадкодавця не знав і не міг знати про відкриття спадщини, він має право пред'явити свої вимоги до спадкоємців, які прийняли спадщину, протягом одного року від дня настання строку вимоги. Кредитор спадкодавця, який не пред'явив вимоги до спадкоємців, що прийняли спадщину, у строки, встановлені частинами другою і третьою цієї статті, позбавляється права вимоги. ОСОБА_1 дотримався строків пред'явлення вимог до спадкоємців боржника, встановлених статтею 1281 ЦК України.

Відповідно до частини другої статті 1282 ЦК України в редакції, чинній на момент виникнення спірних правовідносин, вимоги кредитора спадкоємці зобов'язані задовольнити шляхом одноразового платежу, якщо домовленістю між спадкоємцями та кредитором інше не встановлено. У разі відмови від одноразового платежу суд за позовом кредитора накладає стягнення на майно, яке було передане спадкоємцям у натурі.

Звернення стягнення на предмети застави & статті 1281 та 1282 ЦК України
Постанова ВП ВС від 13.07.2022 року у справі № 645/6151/15-ц

У наведеній нормі передбачається спеціальний, додатковий за своєю правовою природою спосіб захисту цивільних прав та інтересів кредитора спадкодавця в разі, якщо спадкоємці не виконають його вимог.

Разом з тим зазначена норма не конкретизує способів звернення стягнення на майно та не передбачає можливості звернути стягнення на майно, отримане спадкоємцями, шляхом визнання на нього права власності за кредитором, а лише встановлює обов'язок суду в разі пред'явлення відповідного позову та доведення його підстав звернути стягнення на майно, яке було передане спадкоємцям у натурі.

Застосування статей 1281 та 1282 ЦК України
на стадії примусового виконання рішення суду
Ухвала КЦС ВС від 19.01.2022 року у справі № 523/2357/20

При вирішенні цієї справи перед колегією Касаційного цивільного суду виникли такі питання стосовно застосування положень статей 1281, 1282 ЦК України на стадії примусового виконання рішення суду:

- 1) чи можливе процесуальне правонаступництво у виконавчому провадженні у разі смерті боржника?
- 2) чи застосовуються положення статей 1281 та 1282 ЦК України на стадії примусового виконання рішення суду?
- 3) який порядок застосування статті 1282 ЦК України щодо визначення меж відповідальності спадкоємців та порядку задоволення вимог стягувача на стадії примусового виконання рішення суду?

Застосування статей 1281 та 1282 ЦК України
на стадії примусового виконання рішення суду
Ухвала КЦС ВС від 19.01.2022 року у справі № 523/2357/20

Системне тлумачення статті 16 та частини другої статті 1282 ЦК України дозволяє зробити висновок, що: по-перше, норма частини другої статті 1282 ЦК України є спеціальною у площині захисту прав кредиторів спадкодавця у межах спадкових правовідносин, в якій передбачено належний спосіб захисту прав кредиторів спадкодавця; по-друге, до відносин між кредитором і спадкоємцями боржника не повинні застосовуватися норми закону, які врегульовують загальні наслідки невиконання стороною договірних зобов'язань, зокрема примусове виконання обов'язку в натурі (пред'явлення в судовому порядку вимоги про стягнення коштів). Аналіз частини другої статті 1282 ЦК України свідчить, що задоволення вимоги кредитора до спадкоємців боржника шляхом одноразового платежу, тобто шляхом сплати грошових коштів, можливе лише в позасудовому порядку. Судовий спосіб захисту порушеного права кредитора, у разі відмови спадкоємців від одноразового платежу, полягає у пред'явленні до спадкоємців позову про звернення стягнення на спадкове майно.

Застосування статей 1281 та 1282 ЦК України
на стадії примусового виконання рішення суду
Ухвала КЦС ВС від 19.01.2022 року у справі № 523/2357/20

Тому колегія суддів вважає, що для забезпечення розумної передбачуваності судових рішень існує очевидна необхідність формування єдиної правозастосовчої практики у справах про заміну сторони виконавчого провадження у разі смерті боржника та застосування при цьому положень статей 1281 та 1282 ЦК України, а також вирішення питання можливості такої заміни з урахуванням змін до законодавства про виконавче провадження за Законом № 1404-VIII, який набрав чинності 05 жовтня 2016 року, згідно до яких положення щодо закінчення виконавчого провадження у разі смерті, оголошення померлим або визнання безвісно відсутнім стягувача чи боржника викладене як імперативне (пункт 3 частини першої статті 39 Закону № 1404-VIII). Тому справа, що переглядається, містить виключну правову проблему.

Видача свідоцтва про право власності на частку в спільному майні
Постанова КЦС ВС від 17.03.2021
у справі № 761/36415/18

Аналіз статті 71 Закону України «Про нотаріат» (в редакції, чинній на момент вчинення оспорюваної постанови нотаріуса) свідчить, що законодавець не пов'язує видачу свідоцтво про право власності на частку в їх спільному майні із спливом строку на прийняття спадщини.

Реалізація переважних прав при поділі спадкового майна
Постанова КЦС ВС від 03.09.2018
у справі № 743/126/17

Тлумачення статі 1279, 1280 ЦК України дозволяє зробити висновок, що реалізація переважних прав може відбуватися на стадії поділу спадкового майна, виділу з нього частки чи перерозподілу спадщини, якщо майно збереглося у натурі, тобто здійснення спадкових прав спадкоємцями, які набули право на спадкування та прийняли спадщину.

Хто може звертатися із позовом
про визнання недійсним свідоцтва про право на спадщину?
Постанова КЦС ВС від 27.01.2021
у справі № 463/1540/14-ц

Аналіз статті 1301 ЦК України свідчить, що заявляти вимогу про визнання недійсним свідоцтва про право на спадщину може будь-яка особа, цивільні права чи інтереси якої порушені видачею свідоцтва про право на спадщину.

Як формулюється вимога?!

Постанова КЦС ВС від 26.01.2022 в справі № 243/2499/20

У цивільному законодавстві не передбачено можливості скасування свідоцтва про право на спадщину за позовом заінтересованої особи в судовому порядку.

В ЦК України закріплено тільки можливість пред`явити позовну вимогу про визнання недійсним свідоцтва про право на спадщину.

Підстави недійсності свідоцтва про право на спадщину
Постанова КЦС ВС від 14.05.2018
у справі № 296/10637/15-ц

Аналіз статті 1301 ЦК України дозволяє стверджувати, що до інших випадків, які встановлені законом, відноситься, зокрема, визнання заповіту недійсним, визнання відмови від спадщини недійсною, визнання шлюбу недійсним, порушення у зв'язку з видачею свідоцтва про право на спадщину прав інших осіб.

Оспорювання свідоцтва про право на спадщину та позовна давність?!

Ухвала КЦС ВС від 23.02.2022 в справі № 385/321/20

Колегія суддів вважає необхідним передати справу на розгляд ОП КЦС для відступу від висновку щодо застосування статей 257, 268 ЦК України в подібних правовідносинах, викладених у постанові Верховного Суду у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного цивільного суду від 21 січня 2020 року в справі № 396/2046/18, постанові Верховного Суду в складі колегії суддів Третьої судової палати Касаційного цивільного суду від 30 вересня 2020 року в справі № 584/639/19 і постанові Верховного Суду в складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного цивільного суду 08 вересня 2021 року в справі № 206/2703/19, та вказівки, що:

!! сутність вимоги про визнання недійсним свідоцтва про право на спадщину не виключає застосування до неї позовної давності.

✓ По своїй суті вимога про визнання недійсним свідоцтва про право на спадщину не може бути кваліфікована як негативний позов.

Оспорювання свідоцтва про право на спадщину та позовна давність?! Постанова ОП КЦС ВС від 05.09.2022 в справі № 385/321/20

 У приватному праві не передбачено нікчемності для свідоцтва про право на спадщину.

 В ЦК України закріплено тільки можливість пред'явити позовну вимогу про визнання недійсним свідоцтва про право на спадщину.

 Заявляти вимогу про визнання недійсним свідоцтва про право на спадщину може будь-яка особа, цивільні права чи інтереси якої порушені видачею свідоцтва про право на спадщину. Тобто, оспорювання свідоцтва про право на спадщину відбувається тільки за ініціативою заінтересованої особи шляхом пред'явлення вимоги про визнання його недійсним (позов про оспорювання свідоцтва).

! Положеннями глави 19 ЦК України встановлено загальне правило про поширення позовної давності на всі цивільно-правові вимоги, окрім тих, що як виняток зазначені у статті 268 ЦК України.

Оспорювання свідоцтва про право на спадщину та позовна давність?!

Постанова ОП КЦС ВС від 05.09.2022 в справі № 385/321/20

📖 У частині першій статті 268 ЦК України законодавець визначив, на які позовні вимоги не поширюється позовна давність. У частині другій статті 268 ЦК України закріплено, що законом можуть бути встановлені також інші вимоги, на які не поширюється позовна давність.

📌 Серед переліку вимог, на які відповідно до закону позовна давність не поширюється, немає вимоги про визнання недійсним свідоцтва про право на спадщину.

🔍 Факт видачі спадкоємцю свідоцтва про право власності в порядку спадкування на спадкове майно, право на яке має інший спадкоємець, або видача свідоцтва особі, яка не має прав на спадщину, доводить порушення прав та інтересів особи і саме тому перебіг позовної давності необхідно пов'язувати із фактом видачі свідоцтва про право на спадщину другому із спадкоємців (чи особі, яка не є спадкоємцем), а у разі якщо особа, права та інтереси якої порушені видачою такого свідоцтва, доведе, що про існування такого свідоцтва, яким порушуються його права, йому стало відомо пізніше, то перебіг позовної давності варто пов'язувати саме з таким моментом.

📌 Факт неотримання позивачем свідоцтва про право на спадщину та невизначення законодавцем строку, протягом якого спадкоємець має оформити свої спадкові права, не може підтверджувати, що у такого спадкоємця не виникло право на позов, оскільки видача свідоцтва про право на спадщину іншому із спадкоємців (чи особі, яка не є спадкоємцем) перешкоджає завершенню оформлення своїх спадкових прав другому із спадкоємців, який не отримав свідоцтва про право на спадщину, а отже обґрунтовує виникнення у цього спадкоємця права на позов у матеріально-правовому аспекті.

Верховний
Суд

Дякую за увагу!

Telegram: <https://t.me/glossema>